

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Tình yêu quê hương, đất nước trong Bức thư của thủ lĩnh da đỏ lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Tình yêu quê hương, đất nước trong Bức thư của thủ lĩnh da đỏ lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Tình yêu quê hương, đất nước trong Bức thư của thủ lĩnh da đỏ lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Tình yêu quê hương, đất nước trong Bức thư của thủ lĩnh da đỏ

“Quê hương là gì hở mẹ

Mà cô giáo dạy phải yêu

Quê hương là gì hở mẹ

Ai đi xa cũng nhớ nhiều”

Tình yêu quê hương đất nước là tình cảm quý báu và bất diệt nhất. Ai lớn lên trên mảnh đất mình sinh ra lại chẳng dành cho nó một tình yêu thương mãnh liệt, quê hương chính là tổ tiên, là máu thịt, là mồ mả cha ông, là tiếng nói, màu da, là đất mẹ. Quê hương là nơi nuôi dưỡng tâm hồn con người, bởi vậy mà ai cũng dành riêng cho nơi những tình cảm hồn hậu nhất, chân thành và trân quý nhất. “Bức thư của thủ lĩnh da đỏ” là tác phẩm minh chứng cho lòng yêu đất nước, nghĩa tình với quê hương. Đọc bức thư ấy, dường như thấy được tình yêu quê hương trỗi dậy hơn bao giờ hết, mỗi dòng chữ chứa đựng cả một bầu trời thương mến dành cho vùng đất của những người da đỏ.

Với dòng sông hiền hoà, với thảo nguyên xanh có cánh đồng cỏ ngát hương hoa, vùng đất này bình yên và giản dị biết bao nhiêu, con người nơi đây xứng đáng được sống, được hưởng trọn vẹn nguồn sữa nguyên vẹn mà thiên nhiên ban tặng. Chính bàn tay chăm chút và sự trân quý yêu thương của người da đỏ đã tạo nên vùng đất hiền hoà này. Vậy mà người đã trắng xuất hiện, họ thềm khát chiếm lấy nó. Phải rồi, ai mà chẳng muốn giành lấy những điều tốt đẹp nhất cho riêng mình, nhưng thật tàn nhẫn khi họ xâm chiếm đất đai người da đỏ, xua đuổi người da đỏ có khác gì đang cướp lấy nguồn sống của họ trên mảnh đất yêu thương mà tổ tiên hàng ngàn năm đã trải qua. Muông thú, cỏ cây, đất đai, thiên nhiên, bầu trời xanh yên bình ấy là điều đẹp đẽ nhất mà ông trời ban cho người da đỏ. Trên mảnh đất này, người da đỏ phải được quyền chăm sóc, gìn giữ nó. Ấy vậy mà người đã trắng lại nhẫn tâm cướp đoạt đi quyền quyết định ấy, điều đó khác gì tước đoạt đi quyền

tự do của chính người da đỏ. Mỗi dòng thư viết ra nhuộm màu xót xa và cay đắng, đó là minh chứng hùng hồn nhất, tuyệt đẹp nhất cho lòng yêu tổ quốc, tấm lòng sâu nặng với mảnh đất quê nhà và ý chí quyết tâm giữ gìn vùng đất tổ tiên. “Đối với đồng bào tôi, mỗi tác đất là thiêng liêng, mỗi lá thông óng ánh, mỗi bờ cát, mỗi hạt sương long lanh trong những cánh rừng rậm rạp, mỗi bãi đất hoang và tiếng thì thầm của côn trùng là những điều thiêng liêng trong ký ức và kinh nghiệm của đồng bào tôi. Những dòng nhựa chảy trong cây cối cũng mang trong đó ký ức của người da đỏ”. Mỗi hạt sương, mỗi bờ cát, mỗi dòng nhựa chảy đều mang dấu ấn người da đỏ. Nó là một phần máu thịt của họ, tất cả là một gia đình, mà đã là gia đình thì làm sao có thể chia xa hay tách rời. Dường như bao nhiêu niềm yêu mến, bao nhiêu niềm tự hào người da đỏ đều dành cho mảnh đất thiêng liêng này. Với họ " Mảnh đất này....gắn bó máu thịt với quê hương, đất nước". Tình yêu lớn bao nhiêu họ lại càng đau đớn, thương tâm bấy nhiêu khi nhìn thấy mảnh đất mình đang bị tàn phá. Đất mẹ thiêng liêng ấy không thể là công cụ để chúng kiếm lời, không thể để chúng cày xới và thu lợi nhuận. Không thể để người da trắng cư xử với đất mẹ như một vật mua bán, bắn giết muôn loài, tước đoạt quyền sống của sinh vật, biến những vùng đất tốt tươi, cỏ cây thành những hoang mạc khô cằn. Căm giận biết bao khi chúng ngang nhiên hành xử với đất mẹ như một kẻ thù nơi chiến trận. Nhà máy xí nghiệp mọc lên nhả khói bụi cướp đi bầu không khí trong lành nơi đây. Muông thú là người bạn của con người. Chúng ta sẽ như thế nào nếu chúng không tồn tại. Kẻ nhẫn tâm giết hại chúng chẳng khác gì tự giết lấy mình, đưa mình vào ngục sâu tội lỗi. Hãy dành cho nó sự yêu thương, hãy đối xử với chúng như chính người thân trong gia đình mình vậy. Bởi đất chính là mẹ, là tình mẫu tử thiêng liêng và hồn hậu nhất, là nó đang rộng vòng tay chào đón con người, nâng niu và quý trọng từng bước chân người da đỏ. “Ngài phải dạy cho con cháu rằng mảnh đất dưới chân chúng là những nắm tro tàn của cha ông chúng tôi, và vì thế, chúng phải kính trọng đất đai. Ngài phải bảo chúng rằng đất đai giàu có được là do nhiều mạng sống của chủng tộc chúng tôi bồi đắp nên. Hãy khuyên bảo chúng như chúng tôi thường dạy con cháu mình: Đất là Mẹ. Điều gì xảy ra với đất đai tức là xảy ra đối với những đứa con của đất. Con người chưa biết làm tổ để sống, con người giản đơn là một sợi tơ trong cái tổ sống đó mà thôi. Điều gì con người làm cho tổ sống đó, tức là làm cho chính mình.” Tâm hồn tinh tế nhạy cảm và sự gắn bó tha thiết với quê hương đất nước, ý chí quyết tâm đấu tranh cho quê hương đã khiến thủ lĩnh Xi-át-ton đưa ra những quân điểm, lời đề nghị người da trắng phải giữ gìn, hãy đối xử với muông thú như những người anh em.

Bằng giọng văn đầy sức truyền cảm, quan điểm, dẫn chứng giàu sức thuyết phục và việc sử dụng hàng loạt các biện pháp so sánh, nhân hóa, điệp ngữ, bức thư

không chỉ có giá trị lúc bấy giờ mà còn mang giá trị cho mọi thời đại, đặt ra vấn đề mang tính nhân loại: thiên nhiên và con người. Để chăm lo và bảo vệ mạng sống của mình, con người phải biết bảo vệ thiên nhiên và môi trường sống xung quanh. Phải sống hòa hợp với thiên nhiên. Đặc biệt, trong xã hội ngày nay, tài nguyên thiên nhiên đang ngày càng cạn kiệt bởi sức tàn phá của con người và thiên tai, các nhà máy mọc lên, môi trường bị ô nhiễm nặng nề. Con người cần phải ý thức hơn trong hành động của mình bởi tình yêu nước xuất phát từ chính tình yêu thiên nhiên.